

פרוטוקול מושב מליאה
הכנס ה-54 של האגודה, אוניברסיטת תל אביב
יום שלישי, 21 בפברואר 2023, 13:45-15:00, אוניברסיטת תל אביב, אולם בר-שירה
באסיפה נכחו 87 חברים/ות

האסיפה השנתית

1. הכרזה על הזוכים בפרסי האגודה וחלוקת פרסים:
 - a. ציון הזוכים בפרס ע"ש אליהו (לואי) גוטמן
 - b. ציון הזוכים בפרס ע"ש מרי תותרי
 - c. הכרזה על הזוכה בפרס תזה המצטיינת
 - d. הכרזה על הזוכה בפרס המאמר המצטיין
2. אישור דו"ח כספי 2021 ודיווח על המצב הכספי לשנת 2022 ע"י גזבר האגודה ד"ר אולג קומליק
3. דברי סיכום של גזבר האגודה היוצא ד"ר אולג קומליק
4. דיווח ואישור תוצאות ההצבעה על חברי הנהלה חדשים
5. דברי סיכום של נשיא האגודה היוצא פרופ' לב גרינברג
6. דברים של נשיאת האגודה הנכנסת פרופ' אורלי בנימין

טקס חלוקת פרסי האגודה

- ברכות ותודות נשיא האגודה, פרופ' לב גרינברג
- פרס ע"ש אליהו (לואי) גוטמן
 - ציון הזוכים בפרס גוטמן:
 - ד"ר יובל פיינשטיין - The Partisan Sorting of "America": How Nationalist Cleavages Shaped US 2016 Presidential Election
 - ד"ר ניר רותם - Connecting the "Others": White Anti-Semitic and Anti-Muslim Views in America
- פרס ע"ש מרי תותרי
 - ציון הזוכה בפרס תותרי:
 - ד"ר סלוא עלינאת-עאבד - הפוליטיקה של ההתגרות: ראבט נשי אסלאמי במסגד אלאקצא בירושלים
- פרס התזה המצטיינת
 - דברי יו"ר ועדת הפרס והענקת הפרסים – ד"ר טובה בנסקי. השנה הפרס היה פתוח גם לסטודנטים. ות ממחלקות שהן לא סוציולוגיה או אנתרופולוגיה, הסטודנט. ית או המנחה יכולה להגיש את העבודה ולא צריך שהמחלקה תעשה זאת, בתנאי שהתזה נכתבה בהנחיית סוציולוג. ית, עוסקת בנושא סוציולוגי, ציון התזה הוא מעל 92. התזות עברו תהליך שיפוט, כל תזה נקראה ע"י 2

שופטות. ים ודורגה. הפרס הוא לא כספי, אלא הגשת מאמר מעובד לכתב העת סוציולוגיה ישראלית, המאמר שיוגש יעבור תהליך שיפוט.

- הרצאת הזוכה במקום הראשון: שחר מנדלוביץ' מהמחלקה לסוציולוגיה ואנתרופולוגיה מאוניברסיטת בר אילן. "קול קורא לנדוד לנדוד": זהות לאומית וקולקטיבית בקרב נוודים דיגיטליים ישראלים". בהנחיית פרופ' אורי שוורץ, המחלקה לסוציולוגיה ואנתרופולוגיה באוניברסיטת בר אילן.

○ פרס המאמר המצטיין

- דברי יו"ר ועדת פרס המאמר והענקת הפרסים - ד"ר הילה דיין (לא יכלה להגיע) ואפרת בן שושן גזית:
 - מקום שלישי ניתן לד"ר נוגה פרידמן ולד"ר יעל השילוני דולב על המאמר: "Sedated masculinity: the use of anesthesia during vasectomy in Israel".
 - מקום שני ניתן לד"ר דנה קפלן, ד"ר גל לוי, גב' אביגייל ביטון, גב' ריקי כהן-בנלולו וגב' חלי בוזחיש-ששון על המאמר: "Ain't I a human being?: self-documentation of living in poverty in the face of the abandoning state".
- הרצאת הזוכה במקום הראשון: ד"ר סיגל נגר רון על המאמר: "מה שרואים מכאן לא רואים משם: מבט משולי שוק העבודה".

אישור דו"ח כספי 2021 ודיווח על המצב הכספי לשנת 2022 ע"י גזבר האגודה ד"ר אולג קומליק

גזבר האגודה, ד"ר אולג קומליק:

צהריים טובים לכולן ולכולם,

לפני שאגש לביזנס, במלוא מובן המילה, קודם כל אני רוצה לומר תודה רבה ליושב ראש ועדת הכנס פרופ' איציק ששון, לרכות הכנס דנה שי, לחברות וחברי הועדה, ולכל המערך הכוחות של המחלקה כאן בתל-אביב. הכנס פשוט מצויין! על כל היבטיו, המהותיים ומינהלתיים – ואני יודע כמה תיכנן, מחשבה ומאמצים הושקעו בכך. על כל אלה – תודה רבה!

אז אני אמון על החלק הפחות מעניין אבל לא פחות חשוב של הכינוס הזה. החלק הזה – החלק הכספי. החלק הזה גם משקף ומייחד את האגודה שלנו – היותנו אגודה עצמאית כלכלית ומהותית. האיתנות הפיננסית עליה אנו שומרים – היא אבן יסוד בפעילות האגודה. והדבר הזה ייחודי בעיקר מפני שלאגודה יש מקור הכנסות אחד בלבד - דמי חברות והשתתפות בכנס. הקהילה שלנו מתקיימת בזכות חבריה וחברותיה. אנו לא זקוקים לחסויות של תאגידים ולא רסיסי הקצבות ונדבות של משרדי הממשלה, וכל זאת רק בזכות המחויבות של כל אחת ואחד מאיתנו כאן. זאת מהותה של קהילה.

אוקי. עכשיו נעבור להצגת הדו"ח הכספי של האגודה לשנת 2021. למה של 2021, אולי תרצו לשאול? מי שהיה פה בעבר זוכר שלראשונה זה שנים בכינוס הקודם, לא הצגנו את הדוח של השנה שהסתיימה. מדוע.

עריכת הדו"ח הכספי ע"י רוי"ח אמיל בראונשטיין תמיד נעשתה בלוח זמנים דחוק הנגזר מהעובדה שבין תום השנה הפיננסית לבין מועד הכנס מפרידים שבועות ספורים בלבד. על המאמצים המוצלחים להכנת הדו"ח בזמן תמיד שלחנו לך את תודתנו.

אולם עקב נסיבות מגפת הקורונה רוי"ח לא הספיק להכין בשנה שעברה את הדו"ח הכספי המבוקר של האגודה לשנת 2021 לאספה הכללית שהתקיימה לפני שנה. לכן בכינוס הקודם שלנו, רק הצגתי בקצרה את המצב הכספי לשנת 2021 באופן כללי, והתחייבתי כמובן שהדוח הכספי המבוקר לשנת 2021 יובא לאספה הבאה. והנה הוא כאן. לפני שאציג, אגיד כמובן שהדו"ח הכספי הזה אושר על ידי ועדת ביקורת והנהלת האגודה.

הדו"ח המבוקר מפרט את מצבה הכספי של האגודה, והוצאות והכנסות לסוף שנת 2021 בהשוואה לסוף שנת 2020. המצב הכספי של האגודה הוא יציב ואיתן. להלן עיקרי הדו"ח (הסכומים מעוגלים קלות):

--נכון לתאריך 31.12.2021 האגודה נמצאת ביתרת זכות של 234 אלף ₪ (עמ' 3)

--הכנסות האגודה היו 191 אלף ש"ח (עמ' 4); מדובר בסך הכנסות הגדול בכ-79 אלף ש"ח בהשוואה לסוף 2020. קיומו של הכנס 2022 בראשית פברואר גרם לכך שמשותפים רבים שילמו את דמי ההשתתפות מוקדם יותר, מה שהתבטא בהגדלת הכנסות כבר בשנת 2021. כמו כן, גידול מבורך בכמות נרשמים (עקב המתכונת המקוונת של שני הכנסים – בספיר ב-2021 ובירושלים ב-2022) גרם לגידול בהכנסות.

--הוצאות האגודה בשנת 2021 היו 119 אלף ש"ח (עמ' 4). מדובר בהוצאות הגדולות במעט מאשר בשנה שעברה. -- הסעיף "שירותי משרד" בעמודת ההוצאות (51 אלף ש"ח) הוא סעיף תשלום השכר למזכיר/ת האגודה, כולל מסי מעסיק. השכר מועבר דרך המכון למחקר חברתי, אוני' ת"א. מזכיר האגודה הוא יחיד שמקבל שכר בעמותה. הסעיף השני בגודלו הוא מימון הכנס השנתי והוא 43 אלף.

-- בנסיבות האלה, האגודה סיימה את שנת 2021 בעודף של 72 אלף ש"ח. -- לסיכום, האגודה מצויה נכון לסוף 2021 ביתרת זכות של 234 אלף ש"ח.

• זהו, פחות או יותר. אשמח לענות על כל שאלה, אם יש, לגבי פרטי הדו"ח. אז לאחר שועדת הביקורת והנהלת האגודה אישרו את הדו"ח הכספי, עתה אבקש מהאסיפה הכללית לאשר את הדו"ח. מי נגד, מי נמנע, מי בעד.

הצבעה על הדו"ח הכספי של 2021: אושר פה אחד.

דבר נוסף, אבקש מחברי האסיפה לאשר את דוח המילולי של האגודה המוגש לרשם העמותות. הדוח המילולי כולל תיאור פעולות ומטרת האגודה, פרטים של חברי ההנהלה וועדת ביקורת, נתוני הדוח הכספי לשנת 2021, דיווח לעל תרומות מישויות ומדינות זרות בסכום מעל 20 אלף ₪, ועוד. מי נגד, מי נמנע, מי בעד?

הצבעה על הדו"ח המילולי של 2021: אושר פה אחד.

עדכון לגבי הדו"ח הכספי של 2022:

עתה אנו עוברים הלאה. בדומה לשנה שעברה, לאחר שנסיבות ארגוניות מנעו הכנת דוח מבוקר לשנת 2022, אמסור עכשיו לאספת האגודה דיווח כללי על מצבה הכספי של האגודה לסוף 2022. לאחר שיושלים הדו"ח המבוקר של 2022 הוא כמובן יועבר לוועדת הביקורת ויידון בהנהלת האגודה -- ותהיה זו האספה הכללית הבאה שתצטרך לאשר את הדו"ח בפברואר 2024.

חשוב לומר שהסכומים שיוצגו להלן הינם מוערכים ואינם מבוקרים ע"י רו"ח. שוב, זאת הערכה שלי בלבד.

להלן המצב הכספי של האגודה נכון לסוף שנת 2022:

--האגודה מצויה **ביתרת זכות של כ-230 אלף ש"ח**. נכון לסוף שנת 2020 האגודה הייתה ביתרת זכות של 165 אלף ש"ח. --יתרת הזכות הזו כוללת את התחייבויות האגודה שטרם שולמו: מימון הכנס של 2023 -- עלייה של ביתרת הזכות של האגודה נוצרה מזרם הכנסות ער מתשלום דמי חברות והשתתפות בכנס 2023

דברי סיכום של גזבר האגודה היוצא ד"ר אולג קומליק

היום אני מסיים את חברותי בהנהלת האגודה, לאחר 12 שנים, 6 שנים כיו"ר קהילת הדוקטורנטים ו-6 שנים כגזבר האגודה. מישוה אמר, לא בטוח אם הייתה זאת מחמאה או עקיצה, שרק לאיינזשטש היה וותק רציף גדול יותר. אני נהניתי ומקווה שתרמתי.. ולסיים עם תודה לכל הנשיאים: פרופ' אורי רם, פרופ' גילי דרורי, וכמובן לפרופ' לב גרינברג על העבודה הנעימה, הפורה והמוצלחת בכל היבט. תודה רבה לאליאב גוטמן- מזכיר האגודה המצוין והמחויב, למזכירות הקודמות ליאור דוידסון, נעה זרקא ואליזה פרנקל.

אבקש בקצרה לומר את הדברים שאני, באופן אישי, גאה בהם בתפקידי כגזבר האגודה:

- איתנות פיננסית – המבטיחה איתנות מהותית. עכשיו ניתן להרחיב את הפעילות
- איתנות פיננסית מבטיחה גם עצמאות אקדמית החשובה במיוחד על רקע האירועים
- כרית הבטחון של 100 אלף ₪ היא ערובה ממשית ופסיכולוגית- יש לשמור עליה מכל משמר
- מיסוד התפיסה דיפרנציאלית המשקפת צדק חלוקתי: שהחברים היותר חזקים בקהילה צריכים להפגין סולידריות בפועל עם החברים חלשים יותר ולכן לשלם דמי חבר גבוהים יותר
- ולכן דמי חברות והשתתפות לדוקטורנטים, מרצים ללא תקן, נמוכים בגלל העובדה ששני כותבים שהם פרופסורים משלמים דמי חברות והשתתפות

גאה באופן כללי:

- בתרומה לבחירתו של אורי רם לנשיא (ניצה ויגיל – ד"ש)
- דחיפה להקמת קהילות חדשות
- הפיכת קהילת הדוקטורנטים לשם דבר ולמודל לחיקוי לאודות אחרות ולמחלקות במוסדות.
- בתמיכתי במדיניות ההצהרות: יש לנו קול מוסרי - ואל לנו לחשוש להשמיע אותו, אלא חובה להשמיעו

ולסיכום, הדברים האלה של קרל פולאני מהדהדים במיוחד הן על רקע האירועים והן על רקע ההתפקיד שאותו אני מסיים היום

“Humanity will only be free when it understands what it must pay for its ideals.” (Karl Polanyi, “Socialist Accounting”, 1922)

תודה רבה לכם ולכן על האמון הרב שנתתם בי בתפקידי השונים בהנהלת האגודה ב-12 השנה האחרונות! להתראות!
ד"ר אולג קומליק

דיווח ואישור תוצאות ההצבעה על חברות הנהלה חדשות וחברות ועדת ביקורת חדשות

▪ בחירות 2023: דיווח חבר ועדת הבחירות, ד"ר אורי שוויד – אושר פה אחד

תוצאות בחירות 2023 - האגודה הסוציולוגית
סה"כ משיבים - 154

אורלי בנימין		
מאשר	שולל	נמנע
84.4%	5.2%	10.4%

מריה גרצקי		
מאשר	שולל	נמנע
91.6%	0%	8.4%

דפנה הירש		
מאשר	שולל	נמנע
94.2%	0.8%	5%

איילה קיסר שוגרמן		
מאשר	שולל	נמנע
90.3%	1.9%	7.8%

הילה צבן		
מאשר	שולל	נמנע
89.6%	2%	8.4%

יעל השילוני דולב

מאשר	שולל	נמנע
94.2%	1.3%	4.5%

גרסיאלה טרכטנברג

מאשר	שולל	נמנע
95.5%	0.7%	3.8%

אורלי בנימין נבחרה ברוב גורף כנשיאת האגודה.
 מריה גרצקי נבחרה ברוב גורף כנציגת דוקטורנטים ות.
 דפנה הירש נבחרה ברוב גורף כנציגת האוניברסיטה הפתוחה.
 איילה קיסר שוגרמן נבחרה ברוב גורף כנציגה כללית.
 הילה צבן נבחרה ברוב גורף כנציגת מכללות.
 יעל השילוני דולב נבחרה ברוב גורף כיו"ר ועדת ביקורת.
 גרסיאלה טרכטנברג נבחרה ברוב גורף כחברת ועדת ביקורת.

מורשי חתימה

האספה הכללית מאשרת להסמיך את נשיאת האגודה החדשה אורלי בנימין וגזבר האגודה החדש ירון הופמן-דישון להיות מורשי חתימה של העמותה עד למינוי מורשי חתימה חדשים. **אושר פה אחד.**

דברי סיכום של נשיא האגודה היוצא פרופ' לב גרינברג

לב:

דברים של נשיאת האגודה הנכנסת פרופ' אורלי בנימין

תודה ללב גרינברג שחשב עלי כמתאימה לתפקיד נשיאת האגודה הסוציולוגית הישראלית ותודה לכל מי שתמך בי ולכל מי שהשתתף בתהליך המינוי הזה. אני מתרגשת ומרגישה שנפל בחלקי כבוד גדול. אני מקווה להצליח בתפקידי זה.

בטרם אציג את תפיסתי אציג תחילה את הישגיו החשובים של לב גרינברג, הישגים שאני מקווה לשמר בעזרתכם היושבים כאן וגם מי שאינם כאן פיזית אך מחוייבים למטרות האגודה. לב הצליח להנכיח את קול הסוציולוגיה הביקורתית בדף פייסבוק פעיל ומרתק ששמו "המרחב הסוציולוגי". בדף זה העלה תגובות לאירועים פוליטיים, פרסם התרחשויות חשובות לאגודה ואף ניהל ויכוחים על הדרך הנכונה לראות את הדברים. אני מאד מקווה שימצאו לנו

מספיק מתנדבות ומתנדבים שיקחו על עצמם לשמר את אופיו של 'המרחב הסוציולוגי' כפנים הפומביות של האגודה וכמובן, אני בטוחה שגם לב ימשיך לתרום את תרומותיו ל'מרחב הסוציולוגי'."

לב גרינברג מינף את פעילות האגודה באמצעות הכנסים של הקורונה וזה שהגיע אחריה ובאמצעות תמיכתו הבלתי מסוייגת בפעילות 23 קהילות המחקר של האגודה – בשנה האחרונה, לב אף הצליח לעודד את הקמתה של קהילת קולוניזציה, אתניות וגזענות שכיום עומדות בראשה ד"ר סיגל נגר רון וד"ר רעות בנדריהם. יחד עם אליאב, המזכיר המצטיין של האגודה, לב חידש את אתר האגודה ופועל כיום לתרגומו לערבית.

כל הכבוד לב! תענוג לראות את מסירותך ואת הצלחתך. אחד הביטויים לכך הוא הרישום הגבוה של 416 אנשים לכנס הזה. אני מקווה לב, שתמשיך להוביל את פעולת ההצהרות נוכח עוולות ופגיעה בזכויות אדם, בארץ ובעולם.

אם כך, אני מתמנה היום לנשיאת האגודה, כשהאגודה במצב נהדר ואני מודה ללב גרינברג, לאולג קומליק גזבר האגודה, לאליאב מזכיר האגודה ולכל חברות וחברי ההנהלה הקודמת על עבודתם המסורה שביססה את המצב המצויין הזה. אני רוצה להודות לירון דישון מאוניברסיטת בן גוריון שהסכים לקחת על עצמו את תפקיד גזבר האגודה ולכל חברות וחברי ההנהלה הנכנסים, ומקווה שנצליח כולנו יחד לעמוד ברף הגבוה שהוצב לנו על-ידי הצוות היוצא.

אני נכנסת לתפקיד בתקופה טעונה מאד ואני מגיעה אליו כסוציולוגית המכוונת לחיזוק האופנים בהם קולות סוציולוגים מגיעים לשיח הציבורי ומוטמעים בפעולת הרשויות, בפעולת ארגוני החברה האזרחית, בוויכוחים ובמחאות. נדמה לי שכולנו כאן בחדר מבינים את הבעייתיות בסיסמה 'בלי דמוקרטיה אין אקדמיה'. או כמו ששאלה אמש בפייסבוק טוקבקיסטית חשובה בתגובה לתמונות ההידפארק שלב העלה: "אקדמיה למי? דמוקרטיה למי? חיים בלה לה לנד...." כולנו מבינים את השאלות שלה וגם שמענו אתמול בהידפארק, בדבריהם של עופרה גולדשטיין גדעוני ורמי קפלן חלק מהתשובות. אבל אילו מהתשובות שלנו צריכה להגיע למרחב הציבורי? ואיך בדיוק? והאם נכון להפעיל בשעה הזו את הדמיון הסוציולוגי ואת התובנות שלנו דווקא ביחס לסיסמה מגייסת שמאפשרת לרבים להצטרף גם אם רבים עדיין נשארים במשרדים? על השאלות החשובות האלו אני רוצה לענות לבדי ואני מקווה לדיון ער ביחס אליהן ולמעורבותכם בהחלטות לגביהן.

כידוע לכם אני סוציולוגית ביקורתית, סוציולוגית ציבורית וממקמת את עצמי כסוציולוגית פמיניסטית סוציאל-דמוקרטית. יחד עם זאת חשוב לי הריבוי המתקיים כיום באגודה מבחינת מסורות אינטלקטואליות ומחקריות, ריבוי שהוא גם ביטוי לקשר של חברי האגודה עם קשת הנושאים והסוגיות העשירה המתקיימת באגודות סוציולוגיות סביבנו: האגודה האירופאית, הבריטית, האמריקאית, הבינלאומית כמו גם האגודות המחוייבות לזרמים יותר ספציפיים בסוציולוגיה. על מנת להבטיח כי כולנו באמת מצליחים להנכיח את האגידות המחקריות שלנו כחוקרות וחוקרים, אני מכוונת לחזק את האופי של האגודה כאגודה יהודית ערבית. אני מקווה ללמוד יותר על הקורס שפיתחו מייסלון דלאשה וסמדר שרון "וואחד.ה על אחד.ת - חוויות חיים אחרות" ולהפוך אותו לנגיש גם בתוכניות לימודים של מוסדות אחרים. עם תרגום האתר של האגודה לערבית הייתי רוצה שיפעל באגודה פורום יהודי-פלסטיני שעוסק בהתנסויות של מרצות, מרצים, חוקרות, חוקרים, סטודנטים, מורי בתי ספר - המתמודדים עם גזענות על סוגיה ומעוניינים להוציא חוברת

הנחיות להוראה בכיתה היהודית-ערבית כמו גם קווים מנחים לקראת קוד אתי של אקדמיה ללא גזענות שאותה ניתן יהיה להפיץ גם מחוץ לגבולות התוכניות לסוציולוגיה.

חלק מתוכניותי מכוון לחיזוק הקשר בין חוקרות האוניברסיטאות וחוקרות המכללות אבל עדיין לא לגמרי ברור כיצד. הייתי רוצה לראות את התחזקות הקשר בין סוציולוגיות לבין עיתונאיות והמדיה בכלל, על מנת להנכיח את נקודת המבט הסוציולוגית הביקורתית, ככל הניתן. במיוחד מעניין אותי לקדם את חשיפת ההשפעות האמריקאיות הפועלות באמצעות גופים רעיוניים שונים ואת שכלול אופני ההתנגדות להשפעות אלו. התפיסה הסוציולוגית שלי נשאבת בראש ובראשונה מהתיאוריה של דורותי סמית, סוציולוגית קנדית, שחשבה שהסוציולוגיה צריכה לשרת את בני האדם ולספרה קראה. sociology for people. כמוה גם אני מתעניינת בשאלה כיצד הסוציולוגיה יכולה לשרת אוכלוסיות שונות, כמו למשל אוכלוסיית הצעירות והצעירים שעושים מאמצים כבירים בכדי להגיע להשכלה הגבוהה ולא תמיד ההשכלה הגבוהה מבטיחה להם תהליך לימודים והתפתחות מקדם דיו. דורותי סמית חשבה שמחויבותנו האתית היא להעביר את הידע שלנו לארגוני חברה אזרחית או קבוצות אקטיביסטיים עבורם הידע שלנו עשוי להיות משמעותי. הם עשויים לרצות לפעול לטובת שינוי חברתי באופן המתבקש מממצאי המחקרים שלנו. הייתי רוצה לעודד צורת פעולה זו ובכוונתי להנהיג מסורת של רצף הצגות שיתופי פעולה מסוג זה כווינארים של חברי האגודה - ארועים שתהיה בהם הצגה של שיתופי פעולה בין קהילת מחקר או קבוצת מחקר לבין ארגון חברה אזרחית ואם יהיו לנו משאבים, נתן גם פרסי עידוד לשיתופי פעולה כאלה. אני סבורה שבדרך זו, נעודד סוציולוגים בכל הדרגות לפעול לחיבור אקדמיה - אקטיביזם ונדע שמיקסמנו את האפשרות להרחבת הקהלים המקשיבים לנו.

לבסוף, חשוב לי לומר שבאגודה הסוציולוגית חברות כיום כ- 2000 חוקרות וחוקרים מהם כ- 400 מאורגנים בקהילות מחקר שפעילותן היא המשמעותית ביותר להתפתחותה של הסוציולוגיה הישראלית ואני מחוייבת לקידום הפעילות בכלל הקהילות ולהגנה על החופש האקדמי והזכות למחקר, להעמקת הידע ולהעמדת ביקורת על כלל הגופים הציבוריים. על מנת להצליח בכל אלו אני זקוקה לעזרה ומקווה לפעול בשיתופי פעולה עם כל בעלי הרעיונות המכוונים לקידום הסוציולוגיה כפרופסיה, הראייה הסוציולוגית בציבור והחשיבה הסוציולוגית האינטלקטואלית.

בברכה

פרופ' אורלי בנימין

נספח 1 – ממלאי תפקידים באגודה 2023:

ממלאי תפקידים באגודה 2023

		הנהלת האגודה נשיאה
אוניברסיטת בר-אילן	אורלי בנימין	
		<u>חברים.ות הנהלה</u>
		ג'וש גצקו
האוניברסיטה העברית		מהא כרכבי-סבאה
אוניברסיטת בן-גוריון		דפנה הירש
האוניברסיטה הפתוחה		איילה קיסר-שוגרמן
אזור בחירה כללי		מריה גרצקי
אוניברסיטת בן-גוריון		עליזה צ. לוי
אוניברסיטת חיפה		מוטי גיגי
המכללה האקדמית ספיר		דוד רטנר
אזור בחירה כללי		גיא אבוטבול זלינגר
המכללה למנהל		יצחק ששון
אוניברסיטת תל אביב		הילה צבן
המכללה האקדמית כנרת		שרית הלמן
נציגת גמלאים		הילה דיין
נציגת חו"ל		ירון הופמן-דישון, גזבר האגודה
אוניברסיטת בן גוריון		
		מזכיר האגודה
אוניברסיטת בר אילן	אליאב גוטמן	
		עורכת הדין של האגודה
האוניברסיטה העברית	יעל ברדה	
		ועדות האגודה
		יו"ר ועדת פרס ע"ש לואי גוטמן
		יו"ר ועדת פרס ע"ש מרי תותרי
		יו"ר ועדת פרס מאמר מצטיין
		יו"ר ועדת פרס לעבודת תזה מצטיינת
		ועדת בחירות
		ועדת ביקורת
גבי ויימן	יו"ר	
חנה הרצוג	חברים	
הילה דיין ואפרת בן שושן גזית		
טובה בנסקי		
תמי סגיב-שיפטר	יו"ר	
אסף לבנון, אורי שוויד, יעל קשת	חברים	
יעל השילוני-דולב	יו"ר	
אירית אדלר, גרסיאלה טרכטנברג	חברות	

נספח 2 – זוכה בפרס תזה 2023:

ברכות ועוד ברכות לזוכה בפרס התזה המצטיינת של האגודה לשנת 2023!

במקום הראשון זכתה שחר מנדלוביץ' על עבודתה: "קול קורא לנדוד לנדוד": זהות לאומית וקולקטיבית בקרב נוודים דיגיטליים ישראלים". בהנחיית פרופ' אורי שוורץ, המחלקה לסוציולוגיה ואנתרופולוגיה באוניברסיטת בר-אילן.

תודה רבה לד"ר טובה בנסקי – יו"ר ועדת השיפוט ולחבריות הועדה על עבודה מדוקדקת ורצינית!

הענקת הפרסים תתקיים במושב חגיגי בכנס האגודה (19-21.02.2023)
לאתר הכנס

[/https://www.isscon54.sites.tau.ac.il](https://www.isscon54.sites.tau.ac.il)

לתוכנית הכנס

<https://www.isscon54.sites.tau.ac.il/%D7%AA%D7%9B%D7%A0%D7%99%D7%AA-%D7%94%D7%9B%D7%A0%D7%A1-pdf>

להרשמה לכנס

<https://registration.israel-sociology.org.il/2023/registration2023.php>

נספח 3 – זכות וזוכים בפרס מאמר מצטיין 2023:

ברכות ועוד ברכות לזוכים ולזכות בפרס המאמר המצטיין של האגודה הסוציולוגית הישראלית.

במקום הראשון זכתה ד"ר סיגל נגר רון על המאמר: "מה שרואים מכאן לא רואים משם: מבט משולי שוק העבודה".

במקום השני זכו ד"ר דנה קפלן, ד"ר גל לוי, גב' אביגייל ביטון, גב' ריקי כהן-בנלולו וגב' חלי בוזחיש-ששון על המאמר: "Ain't I a human being?": self-documentation of living in poverty in the face of the "abandoning state"

במקום השלישי זכו ד"ר נוגה פרידמן וד"ר יעל השילוני דולב על המאמר: "Sedated masculinity: the use of anesthesia during vasectomy in Israel"

תודה רבה לד"ר הילה דיין ואפרת בן שושן גזית – יו"ר ועדת השיפוט ולחבריות הועדה על עבודה מדוקדקת ורצינית!

הענקת הפרסים תתקיים במושב חגיגי בכנס האגודה (19-21.02.2023)
לאתר הכנס

[/https://www.isscon54.sites.tau.ac.il](https://www.isscon54.sites.tau.ac.il)

לתוכנית הכנס

<https://www.isscon54.sites.tau.ac.il/%D7%AA%D7%9B%D7%A0%D7%99%D7%AA-%D7%94%D7%9B%D7%A0%D7%A1-pdf>

להרשמה לכנס

<https://registration.israel-sociology.org.il/2023/registration2023.php>

פירוט על המאמרים הזוכים

מקום ראשון – סיגל נגר רון.

נגר-רון, ס' (2023). מה שרואים מכאן לא רואים משם: מבט משולי שוק העבודה. סוציולוגיה ישראלית,

כ"ג(2), 120-141. <https://www.israeli-sociology.sites.tau.ac.il/copy-of-%D7%9B%D7%92-2-%D7%9C%D7%9E%D7%A0%D7%95%D7%99%D7%99%D7%9D-%D7%91%D7%9C%D7%91%D7%93>

<https://www.israeli-sociology.sites.tau.ac.il/copy-of-%D7%9B%D7%92-2-%D7%9C%D7%9E%D7%A0%D7%95%D7%99%D7%99%D7%9D-%D7%91%D7%9C%D7%91%D7%93>

תקציר:

במאמר זה נעשה שימוש במושג עבודה שקופה ככלי אנליטי לזיהוי המנגנונים המבניים המשעתקים את מעמדן השולי של נשים מזרחיות בשוק העבודה בדרום ישראל. המחקר מתמקד במאמצייהן המתמשכים של נשים מזרחיות החיות בערי הפיתוח לרכוש השכלה אקדמית, לזכות בתעסוקה הולמת ולהפוך לאזרחיות המפרנסות את עצמן ואת משפחותיהן. המחקר נערך בשיטת מחקר מעורבת: סקר כמותני בקרב נשים מזרחיות בחמש ערי פיתוח בנגב ($n = 592$) וניתוח ראיונות עומק עם 23 בוגרות תואר ראשון מהמכללה האקדמית ספיר, שגדלו בערי פיתוח בנגב וחיות בהן היום. הממצאים מלמדים כי הנשים משקיעות מאמצים פיזיים, מנטליים, רגשיים וכספיים ברכישת השכלה אקדמית שתשמש כרטיס כניסה ל"משרה מסודרת" (משרה יציבה בשכר הוגן המאפשרת לשלב בין אימהות ועבודה מחוץ למשק הבית) ותהווה אמצעי למוביליות חברתית, אולם פעמים רבות מאמצייהן אינם מניבים את הפירות המיוחלים. התרומה האמפירית של המאמר היא בחשיפתו של מנגנון שימור ההדרה הנחוות בהצטלבות בין אתנולאומיות, מגדר, מעמד ומרחב בישראל. תרומתו התיאורטית היא בזיהוי מרחב שטרם זוהה בספרות ככזה שמתקיימת בו עבודה שקופה: מרחב הלימודים האקדמיים וההכשרות המקצועיות.

מקום שני – דנה קפלן, גל לוי, אביגייל ביטון, ריקי כהן-בנלולו וחלי בוזחיש-ששון

Kaplan, D., Levy, G., Biton, A., Kohan-Benlulu, R., & Buzhish-Sasson, H. (2022). 'Ain't I a human being?': Self-documentation of living in poverty in the face of the abandoning state.

Journal of Poverty and Social Justice, 30(3), 210-229.

<https://doi.org/10.1332/175982721X16590949557486>

Abstract:

How is life in social isolation seen from the viewpoint of people who experience persistent poverty? Given the systemic denial of self-representational agency from those living in poverty and the neoliberalisation of the welfare state, this article turns to those who remained invisible to either the media or the state during the pandemic. In line with current tendencies to prioritise the voice and lived knowledge of people in poverty, we provided our interlocutors with a specifically designed diary tool to allow them to share their mundane experiences and thoughts at their own discretion. Using these diaries of women and men in poverty, and complementary interviews, this article unpacks the ways our participants deal with and understand their everyday relationships with the absent state, mostly welfare and education. Based on the themes that emerged from our interlocutors' journals, our findings reveal the Janus-faced abandoning/monitoring state that they routinely confront. We then demonstrate how they are constantly chasing the state, struggling to receive the support they lawfully deserve. At the same time, being subjected to practices of state monitoring and surveillance often results not only in mistrust but also in withdrawing almost altogether from the welfare services and social workers, and turning to alternative support networks. We conclude by offering two insights that accentuate, on the one hand, what we and our diarists already know, namely that they count for nothing. Still, on the other hand, the act of self-documentation itself reveals the representational agency of those brave diarists who refuse to forsake their worthiness as citizens.

מקום שלישי – נוגה פרידמן ויעל השילוני דולב

Friedman, N., & Hashiloni-Dolev, Y. (2022). Sedated masculinity: The use of anaesthesia during vasectomy in Israel. *Culture, Health & Sexuality*, 1-15.

<https://doi.org/10.1080/13691058.2022.2048893>

Abstract:

Vasectomy is considered a permanent form of contraception for men that can help reduce reproductive inequality. Its underutilization in the context of the threats it may pose to perceptions of traditional masculinity has been closely investigated, but the lived experience of the procedure itself has been largely overlooked. This paper examines the experience of having a vasectomy in Israel, focusing on the recommended form of anaesthesia. Drawing on 15 semi-structured interviews with Israeli men who

have experienced vasectomy, we found that the choice of anaesthesia has a significant impact on the meaning and experience of vasectomy. Unlike the widespread use of local anaesthesia during vasectomy in other countries, vasectomy in Israel is performed almost exclusively under twilight sedation administered intravenously. Based on our findings, we argue that framing vasectomy as an operation that requires sedation is related to views of masculinity and reproduction. Our data suggest that vasectomy in Israel is constituted as a potentially traumatic event, and anaesthesia is employed to protect patients from feelings of embarrassment and discomfort. We conclude that the prevailing method of sedation perpetuates the silencing and marginalisation of vasectomy as a contraceptive method, and consequently, its very limited accessibility in Israel.

נספח 4 – זוכים בפרס ע"ש אליהו לואי גוטמן 2023:

רשימת זוכים בפרס ע"ש פרופ' אליהו לואי גוטמן

הפרס ע"ש פרופ' אליהו לואי גוטמן, נשיאה השלישי של האגודה הסוציולוגית הישראלית, נועד לעודד הצטיינות אקדמית בתחומי מחקר הקשורים לפועלו של פרופ' גוטמן. הפרס, בסך ש"ח 3,000, יוענק בליווי תעודת הצטיינות למאמר שיימצא ע"י וועדת הפרס כבעל תרומה משמעותית לסוציולוגיה. הענקת הפרס תתקיים

לואי גוטמן, נשיאה השלישי של האגודה הישראלית לסוציולוגיה (1973-76), היה חוקר, בונה תיאוריה יישומית ומורה בעל השפעה עולמית בתחומי הסוציולוגיה, הפסיכולוגיה, המדינה והסטיסטיקה, וחתן פרס ישראל על הישגיו במדעי החברה (1978). עם קום המדינה הוא ייסד, ושנים רבות עמד בראש, "המכון למחקר חברתי שימושי", מהראשונים ומהחשובים במכוני דעת הקהל והמחקר החברתי בישראל. לואי גוטמן היה חבר האקדמיה הישראלית למדעים, והאקדמיה למדעים של ארה"ב. הוא זכה בפרסים רבים בארץ ובעולם עבור תרומתו האקדמית, וניכלל על ידי כתב העת Science ברשימת מדעני החברה החשובים במאה ה-20. הוא נודע בעיקר כמפתח תורת השטחות ו"סולם גוטמן". משפחתו וחבריו העלו תרומה נדיבה שתאפשר לאגודה להעניק את הפרס מידי שנה לשנים הבאות. האגודה מודה לתורמים ושמחה להוקיר את זכרו ופועלו של אחד מחשובי חבריה.

במושב מליאה מיוחד שיתקיים מידי שנה במהלך הכנס השנתי של האגודה הסוציולוגית הישראלית. במסגרת המושב יוזמן הזוכה להציג את תקציר המאמר.

הזכרים בשנת 2023

שני מקומות ראשונים: יובל פיינשטיין וניר רותם

מקום ראשון- יובל פיינשטיין

Bonikowski, B., Feinstein, Y. & Bock, S. (2021). The partisan sorting of “America”: How nationalist cleavages shaped US 2016 presidential election. *American Journal of Sociology*, 127(2), 492-561.
<https://doi.org/10.1086/717103>

Abstract: Political scientists have acknowledged the importance of nationalism as a constitutive element of radical-right politics but have typically empirically reduced the phenomenon to specific out-group sentiments. Sociologists, in contrast, have devoted more attention to theorizing and operationalizing nationalism but have only sporadically engaged in debates about institutional politics. The present study brings these literatures together by considering how nationalist beliefs shaped respondents’ voting preferences in the 2016 U.S. presidential election and how the election outcome built on long-term changes in the distribution of nationalism in the U.S. population. The results suggest that competing understandings of American nationhood were effectively mobilized by candidates from the two parties, in both the 2016 primaries and the general election. Furthermore, over the past 20 years, nationalism has become sorted by party, as Republican identifiers have come to define America in more exclusionary and critical terms and Democrats have increasingly endorsed inclusive and positive conceptions of nationhood. These trends point to the rising demand for radical candidates among Republicans and suggest a potentially bleak future for U.S. politics, as nationalism becomes yet another among multiple overlapping social and cultural cleavages that serve to reinforce partisan divisions and undermine the stability of liberal democratic institutions.

מקום ראשון- ניר רותם

Gerteis, J. & Rotem, N. (2023). Connecting the “Others”: White anti-semitic and anti-muslim views in America. *The Sociological Quarterly*, 64(1), 144-164.

<https://doi.org/10.1080/00380253.2022.2045882>

Abstract: Drawing from recent work on “otherness” and social boundaries in America, we investigate anti-Muslim and anti-Jewish opinion among white Americans. After outlining the logic of the comparison, we use nationally representative data to analyze these forms of othering. Although anti-Muslim opinion is more extensive, the two track together empirically and share a cultural logic as connected forms of ethno-religious boundary-making. Latent class analysis shows that anti-Semitism is nested within anti-Muslim attitudes, with political and religious identifications as consistent predictors of opinion. We conclude with a reflection on politicized boundary-making and the relationship between extreme and mainstream views of the “other.”

נספח 5 – זוכה בפרס ע"ש מרי תותרי 2023:

משפחתה של ד"ר מרי תותרי ז"ל תרמה פרס על שמיה שמטרתו לעודד חוקרות צעירות וחוקרים צעירים לקידום תחומי המחקר של ד"ר מרי תותרי: מגדר, החברה האזרחית, נשים בפוליטיקה ופוליטיקה של נשים תוך דגש על החברה הערבית בישראל, נשים בחברה הערבית בישראל, נשים בעולם הערבי, תקשורת ובניית חברה, האביב הערבי.

הפרס מיועד לסטודנטיות.ים בעלי.ות תואר דוקטור לפני קביעות עבור מאמר שפורסם בכתב עת אקדמי או כמאמר בספר. הענקת הפרס מתקיימת במושב מיוחד לפרס ע"ש מרי תותרי, במהלך הכנס השנתי של האגודה הסוציולוגית הישראלית. הזוכה במקום הראשון מוזמן/ת להציג את תקציר המאמר במושב.

שנת 2023

זוכה במקום הראשון: ד"ר סלוא עלינאת-עאבד

כותרת המאמר: הפוליטיקה של ההתגרות: ראבט נשי אסלאמי במסגד אלאקצא בירושלים.

עלינאת-עאבד, סלוא (2021). הפוליטיקה של ההתגרות: ראבט נשי אסלאמי במסגד אלאקצא בירושלים. בתוך: ליאור חן, עומר הקר, ונורית שטדלר (עורכים), *מקומות קדושים בארץ הקודש מבט אתנוגרפי* (עמ' 200-230). הוצאת למדא האוניברסיטה הפתוחה.

תקציר:

המאמר עוסק במפגש בין ארבעה מעגלי זהות: מגדר-נשיות, דת-אסלאם, לאומיות-פלסטינית ואקטיביזם-פוליטי-דתי בקרב המראבטאת, נשים מוסלמיות שמתפללות במסגד אל-אקצא בירושלים. לטענתי, מראבטאת במסגד אל-אקצא משלבות פרשנות דתית של המונח ראבט עם שיטות פעולה פמיניסטיות ואמצעי התנגדות ממסורת המאבק הלאומי-הפלסטיני במהלך המאה ה-20. שילוב זה אני מכנה במאמר "פוליטיקה של התגרות (עייט)" שמטרתה לערער על ריבונות ישראל במסגד אל-אקצא ולהדגיש שהמסגד שייך רק למוסלמים.

באמצעות הפוליטיקה של ההתגרות, מחזקות הפעילות הדתיות את מעמדן בחברה וממלאות תפקידים שבעבר היו נחלתם של גברים בלבד. הן ממלאות סוג של ריק פוליטי כנשים שבאות מהשוליים החברתיים והפוליטיים. הן נכנסות למרחב הציבורי הפיזי והווירטואלי בחברתן הפלסטינית, ופונות לאומה המוסלמית כולה בניסיון לעורר את רגשות ההזדהות עם הפלסטינים. הפוליטיקה של ההתגרות אינה פורמלית, אין מדובר בארגון היררכי, בעל סמכות פוליטית או דתית, אלא ביוזמה עצמאית של נשים דתיות, שקיבלו על עצמן החלטות אישיות, פוליטיות ודתיות מבלי להסתמך על פסקי הלכה. הן פירשו את הרבאט (הנוכחות שלהן במסגד) לפי הצרכים שלהן, מבלי לתכנן את מאבקן המגדרי מראש.

המרחב הקדוש, מסגד אל-אקצא, מאפשר להן לפעול בזירה שהייתה נחלתה של המנהיגות הגברית במשך עשרות שנים. דרך הכניסה שלהן לזירה זו הן קוראות תיגר באופן גלוי על הסמכות הגברית של השלטון הישראלי שבאה לידי ביטוי במוסדות כמו משטרה, שב"כ, בתי משפט וגם על הסמכות הדתית היהודית שמתגלמת במתפללים יהודים. באופן סמוי, הפעילות הדתיות חותרות מתחת לסמכות הגברית המוסלמית הדתית והפוליטית. כך, בעצם העובדה שפירשו באופן עצמאי את הרבאט שלהן, יש חתירה תחת הסמכות המוסלמית שהעדיפו לא להציב במרכז כדי להמשיך לקבל אהדה והזדהות ציבורית.